

Воденичка.

Край селото прѣзъ горичка
Тихо бѣбли тамъ рѣкичка.
Покрай хълми, прѣзъ поляни
Лжкатуши и се пѣни.
Тука слънце щомъ изгрѣя,
На разходка бѣхъ при нея
И запрѣхъ се подъ липички
Да послушамъ пойни птички.
Чувамъ нѣщо въ хрусталака
Съ монотоненъ шумъ затрака.
Приближихъ се — воденичка
Мълви сгушена самичка
И за питки топли, бѣли
Бърза брашненце да мели.
Воденчарко старъ, опушенъ,
На човали дрѣме сгушенъ,
А въ устата му луличка —
Нему дружка тя едничка,
Димъ издава на кълбета
Подъ оная стрѣха вета.
Дрѣме клетника сънува,
Нищо тукъ не го вълнува.

Ц. Калчевъ.

